

Jan Paweł II

Rozważanie przed modlitwą Anioł Pański
Castel Gandolfo, 1 sierpnia 1999 r.

1. Dzisiejsza niedziela rozpoczyna miesiąc sierpień, który jest — przynajmniej we Włoszech i w Europie — miesiącem w pełnym tego słowa znaczeniu wakacyjnym. Jest to zjawisko obyczajowe, chociaż ewolucja społeczno-ekonomiczna sprawia, że wakacje są coraz bardziej rozłożone na przestrzeni całego roku. Tak więc w wielu krajach sierpień to okres, w którym osoby pracujące z dala od domu spotykają się w rodzinnym gronie, co nierzadko zbiega się z tradycyjnymi świętami religijnymi lub patronalnymi.

Właśnie o rodzinach myślę najczęściej podczas tych wakacji. Jakże często praca zawodowa narzuca im nazbyt szybki rytm życia, zwłaszcza w wielkich miastach! W jak wielu wypadkach trudno jest członkom rodziny znaleźć chwilę spokoju i odprężenia, aby nacieszyć się wzajemnie swoją obecnością, porozmawiać, podzielić się swoimi problemami i zamierzeniami! I oto właśnie wakacje są dobrą sposobnością, aby uzupełnić — jeśli można tak powiedzieć — ten niedostatek «człowieczeństwa», spokoju, obecności.

2. Dlatego właśnie trzeba, aby wakacje były rzeczywiście czasem odzyskiwania ludzkich energii, w którym można — przebywając z dala od zwykłego otoczenia — odnaleźć samych siebie i innych w warunkach większej równowagi i spokoju.

W tej perspektywie bardzo interesujący jest z pewnością fakt, że coraz więcej osób i rodzin korzysta z wakacji, aby spędzić kilka dni w tak zwanych «ośrodkach duchowości» — klasztorach, sanktuariach, pustelniach, domach rekolekcyjnych. Zazwyczaj w miejscach tych można nie tylko nacieszyć się pięknem naturalnego otoczenia, ale także wzbogacić się duchowo dzięki spotkaniu z Bogiem przez refleksję i milczenie, przez modlitwę i kontemplację.

Jest to bardzo zdrowa tendencja, która nie powinna pozostać ograniczona do okresu wakacyjnego. Należałoby znaleźć odpowiednie formy, aby praktyka ta mogła towarzyszyć codziennemu życiu także w innych okresach roku. Prawdziwym problemem jest bowiem zachowanie wewnętrznej harmonii, tak aby nasza zwykła egzystencja miała zawsze ów wymiar nadprzyrodzony, którego każdy z nas potrzebuje.

3. Zawierzmy dzisiaj opiece Matki Bożej tych, którzy przygotowują się do wakacji oraz tych, którzy już je zakończyli. Zawierzmy Jej w szczególny sposób ludzi, którzy z przyczyn zdrowotnych lub z jakichkolwiek innych powodów nie mogą skorzystać z okresu ferii. Niech ci, którzy przebywają na wakacjach, zaznają zasłużonego wypoczynku, kto zaś nie ma takiej możliwości, niech spotka się z konkretnymi przejawami przyjaźni i solidarności.

W ostatnich tygodniach śledzę uważnie dramatyczne fakty związane z konfliktem zbrojnym, jaki toczy się w Kolumbii: setki osób uprowadzonych, zniszczone miejscowości i budynki sakralne, zabójstwa bezbronných.

Niepokój budzą także trudności, z jakimi zмага się tak bardzo potrzebny proces pokojowy — jedyna droga wiodąca do pojednania mieszkańców Kolumbii. Stolica Apostolska, która zdecydowanie popiera wszelkie działania na rzecz pokoju między narodami i w tonie każdego narodu, wyraża aprobatę i uznanie dla dzieła pojednania, podjętego przez Episkopat Kolumbii i wielu ludzi dobrej woli.

Wzywam was do modlitwy w tej szlachetnej intencji.

Copyright © by L'Osservatore Romano (11/99) and Polish Bishops Conference